

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Hardy Christensen.
Ved Amagerport 14, 3. Tlf. Amager 3139 y.

HÆFTE XI.
NOVEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou.

Paa vor Æresformand, Hans Kongelige Højhed Prins *Valdemars* Fødselsdag den 27. Oktober afsendte Marineforeningens Formand, Kommandør *Kiær* paa Bestyrelsens Vegne telegrafisk Foreningens Lykønskning til Hans Kongelige Højhed, fra hvem Formanden derefter har modtaget følgende Telegram:

Bringer Marineforeningen min hjerteligste Tak for Lykønskningen.

Valdemar.

HORSENS-KREDSSEN

afholdt Fredag den 24. August en yderst vellykket, men sparsomt besøgt Sammenkomst paa Sejlklubben Ø i Havnen.

Efter at man var færgen over (det mindede stærkt om gamle Dages Landlov), indtoges Kaffen i Øens Pavillon, der saavel som hele Øen var festligt oplyst med kulørte Lamper. Ved Bordet bød Formanden velkommen og takkede Sejlklubben Formand, Redaktør *Christiansen* for udvist Velvillie og meddelte under Bifald, at Marineforeningen til Sejlklubben forestaaende Kapsejlsads havde udsat en Ærespræmie.

Efter Kaffebordet dreves Dansen paa Sømandsvis til Harmonikaens lokkende Toner. — Kl. 1 samledes man ved Smørrebrødsbordet og her svandt hurtigt et Par Timer i hyggeligt Samvær med Historier, Taler og Sang og det kneb med Disciplinen, da Chefen omsider manede til Opbrud og Kommandoen »Fald paa Fartøjerne« lød. — Alt i alt en uforlømmelig Aften.

HORSENS-KREDSSEN

afholdt sin 1-aarige Fødselsdag den 14. Oktober i Haandværkerforeningens Lokaler. Ca. 50 gamle Marinere med Damer gav Møde, og efter at Flaget paa orlogsvis var blevet hejst, foreviste Bankkasserer *Nath*, København, en fortrinlig Serie Lysbilleder af Orlogs- og Koffardiskibe saavel fra Fortid som Nutid, samt nogle Film, visende den danske Marines Oplevelser og ledsagede Forevisningen med orienterende Forklaring.

Efter Forevisningen samledes Deltagerne ved Kaffebordet og en glad Stemning herskede, fremkaldt ved Sange fra Sangbogen, Taler og Historier, ligesom en af Formanden i Dagens Anledning skrevet Sang gjorde stor Lykke.

Ved Kaffebordet bød Formanden velkommen, specielt til vor Gæst, Bankkasserer *Nath*, og takkede ham for, hvad han havde ydet vor Kreds af Støtte saavel ved Kredsens Oprettelse som i Dag paa Fødselsdagen, hvorefter han gav Ordet frit, og der taltes for Foreningen, Veteranerne, Flaget og Damerne og for flere Medlemmer, der paa forskellig Vis havde gjort sig fortjent af Foreningen. Under Festen indløb Telegram fra Kammerater *Buchgreitz* og *Cl. Hansen*, Odense, der begge deltog ved vor Kreds' Oprettelse.

En paatænkt Radiodemonstration maatte opgives, da vor Radiotelefonist desværre blev upasselig, men forhaabentlig er han rask til vor Julefest.

Efter Kaffen tog Dansen sin Begyndelse og fortsattes til Kl. 12, da Flaget under Hønnør blev halet ned, og medens Ungdommen derefter yderligere svang deres Piger en Times Tid, samledes de ældre ved et muntert Smørrebrødsbord, og da der endelig for Alvor blev Opbrud, var alle enige om at have tilbragt en fornøjelig og interessant Aften samt at Horsens-Kredsen i sit første Leveaar havde vist sig at være et udmærket Bindeled mellem gamle Marinekammerater.

RANDERS-KREDSSEN

aabnede Vinterssonen Lørdag den 29. September med en Aftenunderholdning paa Højskolehotellet, hvor vi havde den Glæde at have Hr. Kommandør *Kiær* som Foredragsholder.

Efter at Formanden havde budt den talrige Forsamling velkommen og Flaget paa sædvanlig Maade var hejst, skilrede Kommandøren i et livligt og fængslende Foredrag, ledsaget af mange fortrinlige Lysbilleder, Turen til Middelhavet 1919 efter sønderjydske Krigsfanger. Efter Foredraget, som lønnedes med kraftige Haandklap, samledes Deltagerne om Kaffebordene i de tilstødende Lokaler, mens Salen blev gjort klar til Dansen, som gik lystigt til langt ud paa Natten.

RANDERS-KREDSSENS SKYTTELAV

Da det paa Kredsens ordinære Generalforsamling i Juni Maaned nedsatte Udvalg for Dannelse af et Skyttelav indenfor Foreningen havde Grundlaget for et saadant færdigt, indvarsledes Kredsens Medlemmer til et Møde den 22. August i Marienlunds Lokaler, hvor der fandtes en udmærket Skydebane. Her gav Formanden for Udvalget en Oversigt over, hvorledes Lavet tænkte dannet og opfordrede til Diskussion om Sagen. Det viste sig hurtigt, at der var udmærket Stemning og Lavet blev saa straks startet med 22 Medlemmer. Ved Valg af Bestyrelse blev Fotograf *Preben Hansen* valgt til Formand, Fabrikant *Gersel* til Sekretær og Maskinfabrikant *And. Jensen* til Kasserer. Endvidere tiltraadte Formanden for Hovedforeningen, Fabrikant *Larsen Skands* Bestyrelsen ifølge Loven. Hovedforeningen skænkede Lavet en Salonbøsse af nyeste Model og et Forslag fra Formanden om at anskaffe en Luftbøsse til extra Underholdning for Skytterne, modtoges med et saadant Bifald, at en Indsamling dertil straks gav det fornødne Beløb. Skydeaftenen fastsattes til 1. Torsdag i hver Maaned og 6. September afholdtes saa den

første Skydning. Glade og ungdommelige samledes Gutterne og afgav deres 10 Skud under Ledelse af Formanden. Det viste sig da, at der var flere af de gamle Marinere, som næsten ikke kunde skyde andet end Pletskud. Efter at Skydningen var tilendebragt, formede Aftenen sig som en rigtig gemytlig Klubaften og da vi skiltes, var alle Deltagerne enige om, at Skyttelavet snart vilde tælle det dobbelte Antal Medlemmer.

BORNHOLM-KREDSSEN

indledede Vintersæsonen, Torsdag den 18. Oktober med en meget vellykket Pakkefest.

Verandasalen i Rønne Haandværker- og Industriforening, som denne Gang var taget i Brug, var lige ved at være for lille; men Gutterne, som fra gammel Tid er vant til at klare sig i en snæver Vending, fandt sig hurtigt til Rette med deres Damer.

Man gik straks til Kaffebordet, og efter at Formanden paa den for ham egne gemytlig Maade havde budt »Velkommen« til denne vor første Sammenkomst, pib Baadsmanden »Klar ved Flaget« og under fuld Honnør gled vort smukke Samlingsmærke til Tops.

Det skal siges til Kammeratskabets Ros, at de indsendte Pakker var talrige, og selv om Kvaliteten af disse ikke stod Maal med Kvantiteten, saa lykkedes det dog vor udmærkede Kammerat fra Aakirkeby, *Møller*, at iværksætte en baade livlig og for Foreningens Vedkommende særdeles indbringende Auktion.

Efter Auktionen spillede Musikken op til Dans til 8 Glas, da Baadsmandens Trille atter lød og kaldte Besætningen op til »Klar ved Flaget«, der haledes ned paa reglementeret Maade.

Endnu en Times Tid gik Dansen lystig, hvorefter man skiltes efter at have tilbragt en fornøjelig Aften.

NÆSTVED-KREDSSEN.

Onsdag den 24. Oktober aabnede Kredsen Vintersæsonen med en Sammenkomst i Industribygningen.

Paa Slaget 8 Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Formanden, Konditor *Bundesen* bød Forsamlingen Velkommen, specielt København-Kredsens Sekretær, Bankkasserer *Nath*, der havde været saa venlig at komme til Stede, for at underholde Medlemmerne med et Foredrag om et Togt, han som Værnepligtig foretog med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer« til den internationale Flaaderevue i Portsmouth i Anledning af den engelske Kongekroning 1911.

Foredragsholderen fortalte livligt om sine mange Oplevelser om Bord og i Land, og om selve Kroningsfestlighederne i London. Foredraget, der var ledsaget af en Serie fortræffelige Lysbilleder, var helt igennem af national Karakter, og da det sidste Billede »Honnør for Flaget« havde passeret Lærredet, og Lysene atter tændtes, brød Bifaldet ogsaa løs, hvorefter Formanden under fornyet Bifald fra Forsamlingen, takkede Foredragsholderen.

Nu pib Baadsmanden: Kaffe, og man samledes i Bakkerne, her blev »den blaa Bog« meget benyttet, og Stemningen var som sædvanlig ypperlig. Noget senere blev der pibet til Dans, og Musikken spillede op. »Bakkerne« blev forladt, og hver Gut svang sin Pige til Midnat, da Flaget blev halet ned til Tonerne af »Kong Christian«. En af de Sammenkomster, der varsler godt for Kredsen Fremtid, var hermed til Ende.

NYKØBING-F.-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 25. Oktober Torskegilde i »Vesterskov«. Der var mødt 25 Medlemmer og Torskegildet forløb festligt og fornøjeligt.

Da Punchen serveredes Kl. 11, opriskedes gamle Minder og flere Medlemmer forlystede Selskabet, saa det blev hen paa Hundevagten, inden Festen sluttede.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt Søndag den 28. Oktober Gaase-, Ande- og Flæskesteg-Lotterispil paa Hotel »Skansensskibet«. Der bortloddedes 20 Numre. Overkølner *Olsen* var den heldigste, han gik af med 1 Gaas, 2 1/2 And og 1 Flæskesteg, alt paa 1 Seddel. Efter Spillet dansedes til Kl. 1. Ved Kredsen næste Sammenkomst bliver sandsynligvis Foredrag af Inspektør *Gronenberg*: Mine Oplevelser i Klondykes Guldminer.

Fødselsdagsfesten den 2. November 1923.

Akkurat det samme forventningsfulde Udtryk i Øjnene, som vi Gutter havde, naar vi gik ned ad Falderebet til Landlov i et fremmed Land, havde det halve Tusind Lavbrødre med »Søstret«, der længe før Tiden entrede op ad Trapperne, modtaget af den smilende Bestyrelse, der stod støt og rolig som Skippere, der ser den friske Brise bugne deres hvide Sejl.

Indsmigrende Valsetoner bølgede dem i Møde fra det lille, men energiske Orkester. Nik og Smil til alle Sider, glitrende Sol over Vandet.

Pludselig holdt Musikken inde — forventningsfuld Stilhed — Formanden traadte hen til Marineforeningens Chef, Kommandør *Kiær* og meldte, at det var 8 Glas, og bad om Tilladelse til at hejse Flaget. Baadsmandsfløjterne skingrede: »Klar ved Flaget, Musik og Skansevagt paa Dækket.« Paa to snorlige Striber stod 24 Gutter fra Værftet; »Otte Glas! Hejs Flaget«. Til Honnørmarchens Toner gled Lavets eget Flag til Fløjknappen, og »Kong Christian« blev afsunget.

Formanden bød Selskabet Velkommen, og i en lille Prolog fremtryllede han, hvorledes Livet ombord vilde forme sig, hvis vi havde haft kvindelig Værnepligt, og altid, som nu i Aften havde smaa Pigematroser med ombord. Gutterne smilede ved Tanken og det gjorde Damerne ogsaa bagefter, da der blev vist og fortalt dem lidt af alt det, man kunde se og opleve ombord, og som de altsaa var gaaet Glip af. Stemningen kom straks paa de rette Varmegrader, der endda steg under de meget morsomme gamle Danse, der markerede Afskeden fra Danmark. I Frankrig traf vi en dansk Kunstnerinde, der til Tak for en smuk Buket i de nationale Farver først sang en fransk Operaarie fuld af dramatisk Lune, og derefter flere hjemlige Sange, diskret og smagfuldt akkompagneret af Cand. phil. *Hostrup Schulz*.

Efter at Balletkorpset havde danset en Tarantel, der kunde maale sig med den mest livfulde italienske, leverede Formanden nogle sjældne Oplevelser, et Besøg hos Dronningen af Madagaskar paa hendes Slot i Algier og i en Moské i Araberlejren, og et Kig ind i et tunesisk Hjem og Harem.

Igen Sang og Dans og saa kom Lavets gode Ven, Forstander *Richard Jensen*, der altid elskværdigt havde stillet sit bekendte lune Fortællertalent til Disposition og ved sine Erindringer fra Malta og Grækenland fik Latteren til at runge.

Det nu sømandsklædte Balletkorps dansede derpaa en Sømandsreel saa fuld af Fart og Liv, at det var tydeligt at mærke, de havde haft en Sømand til Lærer.

Denne, Hr. *J. W. Rasmussen*, havde komponeret en ny Sømandsdans, der var tilegnet Lavet, og blev ypperligt danset af ham selv og hans Datter, Fru *Karen Hansen*, der navnlig ledede de plastiske Opvisninger. De gjorde vældig Lykke, og Formanden overrakte Fruen Blomster og bad om Undskyldning for, at denne Buket var saa beskeden i Sammenligning med den smukke Buket af Ungdom, Fruen i Aften havde fremført i Lavet.

Det righoldige afvekslende Program var dermed til Ende, og Selskabet samledes om de festligt smykkede Borde.

Formanden udbragte Kongens Skaal, og alle gentog Slutningsordene som ombord: »Gud bevare Kongen«. Vor Slagsang blev sunget, og Forfatteren hyldedes, hvorefter Formanden talte for Marineforeningen og dens Formand, Kommandør *Kiær*, og mindedes den ikke helt lette Opgave, som Kommandøren havde haft at hente Krigsfanger hjem fra Middelhavsløbet med »Valkyrien« og skaffe Plads, Føde og Klæder til saa mange Mennesker i de vanskelige Tider. Det var Kammeraternes sikre Haab, at Ledelsen af M. F. maatte lykkes Kommandøren lige saa vel som Valkyriens Togt, og den Hjærlighed, hvormed et Leve for Kommandøren blev udbragt af Kammeraterne, maatte borge for de Følelser, hvormed de alle omfatter deres Chef.

Denne takkede og talte overordentlig smukt for Lavet.

Bankkasserer *Nath* bragte de Assisterende en varm Tak, hvorpaa Arkitekt *Marston* talte hjærligt for Formanden, hans gamle Lærer i Fregatten for 25 Aar siden.

Fabrikant *Hornung* bragte en Hilsen fra Aarets Skyttekong, vor syge Kammerat *Zinglensen*, og Formanden en telegrafisk Hilsen fra vor Kammerat i Odense, Ingeniør *Mikkelsen*, og en fra en anden af Lavets gode Venner, den 80-aarige Veteran, Assessor *Peter Lund*.

Saa kom Aftenens Clou: Formanden bad Lavets ældste af Aar, men yngste i Sind, vor alles Overkanoner, *Harald Jensen* om at komme op til sig, og i Ord, der var som talt ud af hver Kammerats Hjærte, bad han ham modtage Udnævnelsen som Lavets tredie Æresmedlem og hæftede, medens Lavets Honnørsignal lød, Ærestegnet paa hans Bryst. Overkanoneren takkede bevæget og udbragte Bestyrelsens Skaal.

Saa kom Slutningen, morsomt fundet paa og udført af Marineforeningens Husdigter, Direktør *Burchardt*, der havde skrevet en udmærket Sang til Damerne Pris og gemt de enkelte Vers paa de utroligste Steder. Forfatteren fik Succes og en hel lille Ovation, og i Tilslutning til Sangen talte Forstander *Richardt Jensen* for Damerne, saa alle fik let ud til langt ind i næste Uge.

Saa hævedes Bordet og Unge og Yngre svingede sig i Dansen til langt over Midnat og Fødselsdagsbarnets mange Gratulanter skiltes.

HIRTSHALS-KREDSSEN

Mandag den 5. November samledes Medlemmerne med Damer paa Kroen til Foredrag af Sømandsforfatteren *Oskar Jensen*. Flaget hejstes med fuld Honnør og Formanden bød velkommen til alle og særlig til Forfatteren og Gæsterne: Havnefoged *Simonsen* og Gross. *Christensen*, Nørresundby; derpaa gav han Ordet til Forfatteren, som nu i stive 2 Timer underholdt Forsamlingen med sine Opsange og Foredrag om disses Opkomst samt Lysbilleder. En Del af Sangene var kendt af Gutterne og de stemte i af fuld Kraft. Det opriskede de gamle Minder fra deres Sejlads, da de selv var med til lange Hal og Hand over Hand i Gang og Bratspil for ikke at tale om Pumperne, Hr. Jensen havde Evnen til at holde Forsamlingen i Aande, særlig da han selv var fuldbefaren og kunde tale med om alt til Sømanden henhørende af egen Erfaring. Den sidste Opsang havde Hr. Jensen sat Vers til og den gjorde stor Lykke.

Efter Foredraget takkede Formanden for det interessante Foredrag og der udbragtes et Leve for Hr. Jensen.

Der blev pebet til Kaffe overalt. Ved Bordet blev Sangbogen flittig brugt, og i et fornøjeligt Samvær sluttede Aftenen ved 8te Glas efter at Flaget var halet ned til Flaggmarchen og Kong Christian. Vor gamle Veteran var selvfølgelig mødt, men derimod udeblev de fleste af Kammeraterne; der kunde have været mødt mange flere; naar der bydes noget godt, bør vi alle troppe op fuldtalligt. Vi takker Hr. *Im. Stuhr* for hans altid hjælpende Haand og Elskværdighed imod os.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt Sammenkomst den 7. November i Industripalæet. Bestyrelsen havde indbudt til Foredrag om Oplevelser ved den traaløse Telegraf, derefter Tombola og Bal.

Den første Del af Programmet maatte forandres, idet Foredragsholderen blev forhindret paa Grund af Udrejse, men vi fik fuld Erstatning i et andet Foredrag, der holdtes af vor altid opofrende Kammerat, Lektor *Blach*, og omhandlede *Blachs* Togt med Korvetten »Dagmar« i Aaret 1891. I det udmærkede Foredrag førte Lektoren os med paa Togtet, hvor vi oplevede mange gemytlige Tildragelser, ligesom der blev fremdraget de mange alvorlige Episoder, samt de Indtryk, som Foredragsholderen havde gemt fra sin Tur med Korvetten.

Foredraget hilstes med Kaskader af Klapsalver, og et hjærteligt Tak fra Formanden paa Deltagernes Vegne.

Efter Foredraget afholdtes en Tombola over Gaver, der var skænkede af interesserede Medlemmer, og derefter Bal til Kl. 1.

Sammenkomsten var den sidste i indeværende Aar, og Bestyrelsen benytter Lejligheden til at rette en Tak til Medlemmer med Damer, for alle de glade Timer i 1923. En særlig Tak rettes til de Medlemmer, som skænkede Gaverne til Tombolaen.

GRENAA-KREDSSEN

har afholdt en festlig Sammenkomst med Torskespising paa Hotel »Skandinavien«, hvortil Veteranerne med flere var indbudte. Der var ialt 55 Deltagere.

Den saakaldte »lange Restauration« var festlig smykket med Guirlander og Lysballoner, og Foreningens Kasserer, Havnefoged *Bilde*, dirigerede det hele med Baadsmandspiben.

Ved 7-Tiden peb Havnefogden »Klar til Skafning«, og man marcherede under Tonerne af »Den tapre Landsoldat«

ind i Lokalet, hvor Festbordet vinkede, smykket i røde og hvide Farver og med et Utal af Dannebrogslag.

Foreningens Formand, Fiskeeksportør *Kirk*, bød Velkommen, særlig til Foredragsholderen, Havnefoged *Schmidt*, *Fredericia*, og dem, der havde fulgt ham herop, og til Veteranerne, og derpaa hejstes Flaget paa sædvanlig Vis, og Kongesangen blev afsunget.

Derefter udbragte Hr. *Kirk* Skaalen for Kongen (9 Hurra og »Kong Christian«).

Man sang Arkitekt *Marstons* Sang »Fædreland, Du er mit«, og derefter talte Forretningsfører *C. C. Hansen* for Fædrelandet: Danmark er blevet mindre, siden vi saa vort Flag første Gang, men derfor er det ikke blevet os mindre kært. Danmark leve! (»Der er et yndigt Land«).

»Vaj højt, vaj stolt« blev sunget, og Borgmester *Bonke* talte: Ved Marineforeningens Sammenkomster er der altid smukt med nationale Farver, vort Flags Farver. Der er noget højtideligt i at se vort Flag gaa til Tops, thi der knytter sig hertil saa mange Minder. Et Leve for vort Flag! (»Vift stolt«).

Saa sang man »Du danske Mand«, og Vognmand *H. Møller Udsen*, Grenaa Havn, talte for Søens Mænd, dem, som bringer Havets Rigdom ind, dem der besørger Samkvemmet mellem Landene, og dem, der skal værne Landet til Søs. Hver for sig betyder de et vigtigt Led i Samfundet. Sømanden leve!

Herpaa blev afsunget en Sang til de faldnes Minde, og Dommer *Thygesen* talte: Havde vi ikke haft 1864, da vi viste, at vi vil værgede det Land, vi har Ret til, er det tvivlsomt, om Stormagterne ved Versailles-Konferencen var bleven opmærksom paa, at vi havde et Krav, der burde opfyldes. Derfor er der Grund til at takke Veteranerne, der var med den Gang. Veteranerne leve! (»I Natten klam og kold«).

Jens Thomsen, Karleby: Vi gamle Veteraner, der er indbudt her, takker for Indbydelsen og for, at man mindes, hvad vi udrettede i 1864.

Havnefoged *Bilde* talte for Marineforeningen, der i Aar kunde holde 10 Aars Jubilæum.

Senere talte *Bilde* i humoristiske Vendinger for Damerne (»Sparsomt i Norden«).

Forretningsfører *C. C. Hansen* talte for Pressen.

Efter endnu en Række Taler hævede Havnefoged *Bilde* Bordet, og man begav sig ind i Salen, hvor Havnefoged *Schmidt*, *Fredericia*, holdt et med stor Interesse paahørt Foredrag om Skibsbygning i ældre og nyere Tid. Foredraget illustreredes med en Række udmærkede Lysbilleder, og der var almindelig Tilslutning til den Tak, Fiskeeksportør *Kirk* bragte Hr. *Schmidt* for Foredraget.

Efter dette tilbragte man endnu en Tid i fornøjeligt Samvær, inden Festen sluttede og man sagde Farvel til de gamle Veteraner med Ønsket om at se dem igen næste Aar.

Til Festen havde en Grenaaenser skænket et Skib (en Model af de gammeldags Fiskekuttere), der bortloddes til Fordel for Foreningen.

GRENAA-KREDSSEN

Bestyrelsen og enkelte andre samledes den 26. Oktober til en Festlighed med Installatør *Sørensen*, der forlader Byen for at overtage Stillingen som Bestyrer af Viby Elektricitetsværk ved Aarhus. I en Række Taler blev Hr. *Sørensen* takket for den Tid, han har været i Grenaa, ligesom der blev udtalt mange gode Ønsker for ham og Familie i Fremtiden. Der overrakte ham et Flag som Tak for hans Arbejde indenfor Marineforeningen.

Kommende Møder:

København-Kredsens Skyttelav: Onsdagen den 10.

December Skydning Kl. 7, Nørrevold 20. Kl. 8½/2 Pøsegilde. Söminemester *Janus Sørensen* vil supplere sine Fortællinger fra »Københavns« Togt. Derefter »Andespil« m. m. Kammerater fra Lokalkredsen og Provinskredsene er velkomne.

Horsens-Kredsen: Julefest i Haandværkerforeningens Lokaler den 3. Januar 1924.

VICEADMIRAL WANDELS ERINDRINGER

Viceadmiral Wandel har ladet sig bevæge til at udsende Erindringer fra sit lange og interessante Liv i en Bog, der med Titlen »Nogle Livserindringer«, om nogen Tid vil udkomme hos C. A. Reitzel.

Allerede som 22-aarig gik han efter at have deltaget i Kri-gen 1864 i den franske Marines Tjeneste og blev udkomman-deret til Mexiko, som Frankrig som bekendt paa det Tids-punkt vilde gøre til et Kejserdømme, og oplevede saaledes den Maximilianske Tragedie paa nært Hold. Senere repræ-senterede C. F. Wandel Danmark ved flere historiske Begi-venheder, bl. a. ved Suezkanalens Aabning, den engelske Kongekroning og Kong Haakon's Norgesfærd og deltog i

forskellige amerikanske og danske videnskabelige Dybhavs-og Grønlandsekspeditioner.

Et prægtigt Galleri af store Navne og betydelige Menne-sker vil glide os forbi i disse Erindringer fra mange og lan-ge Rejser. Admiral Wandel har været en dygtig og værdig Repræsentant for sit Land og en utrættelig Arbejder i Forsk-ningens Tjeneste.

Ikke mindst nu, da Grønland ganske umotiveret er blevet politisk aktuel, er det en Tilfredsstillelse at faa slaaet fast, at om end ikke Danmark havde haft anden Ret til Grønld, saa er Landet en videnskabelig Erobring for Danmark, ud-ført af den store Kreds af dygtige Videnskabsmænd og Grøn-landsfarere, hvis Leder Viceadmiral Wandel er.

ERINDRINGER FRA MIN ORLOGSTID

Af fhv. Skolehjemforstander Richard Jensen.

I

MIT FØRSTE TOGT

Forunderlig klart staar for mig Mindet om mit første Togt til Orlogs, skønt det ligger over fyrretyve Aar tilbage i Tiden. Hver Officer, hver Underofficer og hver Mand af den over hundrede Mand store Besætning erin-drer jeg tydeligt baade ved Navn og Nummer.

Vor Eksamen paa Elevskolen var forbi i Slutningen af Marts, og alle ventede spændt paa Udkommandoli-sten; det var endnu før Underofficersleverne fik deres eget Øvelsesskib. Den Gang fordeltes vi i de udrustede Skibe, og nu var Spørgsmaalet:

»Med hvilket Skib, og hvorhen?«

Vi havde i Vinterens Løb flittig studeret vor »Marry-at« og ingen af os var i Tvivl om, at netop han var af Skæbnen og Marinen udset til saadanne Bedrifter, som dem, vi havde læst om.

Virkeligheden viste sig at være adskillig mere pro-saisk, end vi havde ventet.

Udkommandolisten kom, og til min Skuffelse var jeg mellem dem, som skulde med Islandsinspektions-skibet »Ingolf«. Jeg havde drømt om det solrige Syden, og blev i Stedet sendt til det kolde Norden. Min Barne-hjærne — jeg var kun fjorten Aar — var endnu ikke udviklet tilstrækkeligt til at fatte Islands storslaaede Natur; mit Kendskab til Sagaøens Historie var kun rin-ge, kort sagt, det var en Skuffelse. Der var imidlertid ikke Tale om at vælge, og en hundekold Morgen først i April stillede jeg ombord sammen med tretten andre Elever, hvoraf vi var fire, som ikke havde været til Søs før. Her var allerede den værnepligtige Besætning fra Logiskibet ankommet og i Færd med at modtage Skyt-sedler. Derpaa blev vi sendt ned paa Banjerne for at stuve vort Tøj af Vejen og faa anvist Skaffe- og Køje-pladser. Jeg saa mig forbauset om, skønt der daarlig var Plads til at dreje Hovedet. Dette lille Rum skulde paa en Gang være hundrede Mands Daglig-, Spise- og Soveværelse, samtidig med, at det afgav Plads til Ba-geri, Skomagerværksted og Lanternemagasin, tre Virk-somheder, som hver for sig ikke gjorde Luften bedre, navnlig, naar vi i Søen havde daarligt Vejr, og alle Luger hermetisk tillukket. Men takket være Menne-skets Tilpasningevne, viste det sig, at her blev ypperlig Plads til os alle sammen. Og hvor har jeg mangen Nat, naar jeg kom af Vagt, forfrossen, vaad og dødstræt med Velbehag nydt Duften og Varmen fra Bagerovn og osende Lamper og Lanterner og sovet saa fast og trygt, at jeg senere har misundt mig selv.

Der var imidlertid ikke Tid til Refleksioner.

Et Øjeblik efter skingrede Baadsmandspiberne efter-følgt af et kraftigt Praj: »Alle Mand op til Baksmon-string!«

Tøjet i Ranslen, hulter til bulter. Ranslen paa Plads.

Skibssergenten: Skibets Justitsminister, Arrestforvar-er og alles Factotum, den hvem Tilsynet med Orden om Læ var underlagt, og til hvem man gik baade med sin Sorg og sin Glæde, fløj rundt, gentagende Ordren fra Dækket: »Har vi hørt det Gutter! Alle Mand op til Baksmonstring! Kom nu lidt tjæpt, hver Kæft og Sjæll!«

Der blev en Masen og Puffen, og i Løbet af et Øje-blik var Banjerne tomme, og Besætningen stillet paa Dækket baksvis i to Geledder.

Nu skulde vi fordeles til Rengøring. Skibet skulde være spulet og pudset til Chefen kom ombord. Jeg fik min Skytseddel frem og ledte efter Rubrikken »Ren-gøring«, den indeholdte kun to Ord: »Officers Closet«.

Marryat, Marryat! Det talte du aldrig om.

Op ad Formiddagen kom Chefen; vi blev kaldt agter-ud, og Chefen holdt en lille Tale, hvori han udtrykte sit Haab om, at vi vilde gaa til Øvelser og Arbejde med Lyst og Alvor, saa Resultatet kunde blive til Ære baade for Flaget og os selv.

Saa kastede vi los, stod ud af Flaadens Leje, ankre-de paa Rheden og tog Krudt ombord.

Om Eftermiddagen var der Landlov for Dronningens Kvarter. Uheldigvis blev der ikke Landlov for Kon-gens Kvarter, til hvilket jeg hørte, da en af Landlovs-gasterne, »brændte den af« og foraarsagede, at Landlo-ven i København blev stoppet.

To Dage efter blev Skibet inspiceret af Admiralen. Jeg havde aldrig set en Admiral, og var meget spændt paa, hvorledes en saadan Guddom tog sig ud. Umid-delbart før Admirals Komme lagde en Færgebaad paa Siden, og en Politibetjent afleverede Desertøren. Han bar tydelige Mærker af at have været i solidt Slags-maal, ligesom Sporene af en mægtig Kæfert endnu var ret øjensynlige. Han blev straks anbragt i Bøjen, en Jærnlænke, hvis ene Ende omsluttede hans Ankel med en Bøjle, medens den anden var laaset til en Ringe-bolt i Dækket. Jeg husker endnu det uhyggelige Indtryk det gjorde paa mig, som for første Gang saa et Menne-ske lænket som et Dyr. Skummel og fæl saa han ud med sit forslaaede Ansigt og sine flaaede Klæder, og jeg tror sikkert; at dette Syn bidrog mægtigt til en Ræd-sel for offentlig Straf, som aldrig senere forlod mig.

Da Admiralen, en undersætsig Kæmpeskikkelse med en stor kroget Næse, et snehvidt stridt Skæg og et Par Øjne, som Staalklinger, paa sin Inspektionsrunde kom forud under Bakken, hvor Synderen sad, sagde han: »Du begynder skidt, min Gut. Fy for Fanden!«

Efter endt Inspektion lettede vi og stod nordpaa. En underlig Følelse bemægtigede sig mig, nu kom Unde-

ret, nu skulde jeg ud i den vide Verden til Æventyr og Oplevelser, se fremmede Lande og andre Nationers Folk, alt det vidunderlige, som jeg havde higet mod, skulde jeg nu opleve. Sjællands Kyst, som den Gang ikke var slet saa villabestrøet, som nu, laa foraarskold og ligesom udeltagende; saa passerede vi Kronborg, som jeg saa for første Gang og siden kun Himmel og Hav, indtil vi naaede Shetlandsøerne.

Da vi var kommet vel klar af Skagen, blev vi indhentet af en Storm af Sydost, som tvang os til at dreje under. Det har sikkert været et imponerende Skue for dem, der ikke var søsyge, men mellem dem var jeg desværre ikke. Vi blev efterhaanden nogle Stykker, som ravede rundt, matte og ligblege. Da alt, hvad der var i os af Madvarer, var ofret til de vrede Havets Guder, kom Galden op, og saa var det først rigtig galt.

I de Tider kendte man ikke til Medlidenhed med søsyge Stakler; det var en yndet Sport at drille og fortrædige dem paa alle Maader. De mærkeligste Kure mod Søsyge blev foreslaet og prøvet, og alle gjorde de naturligvis Pinen værre, til stor Moro for dem, som intet fejlede. Selvfølgelig var man i Vejen, naar der skulde manøvreres, og lige saa selvfølgelig vankede der i den Anledning Knubs og Stød; de prellede imidlertid fuldstændig af, saa slap og villieløs, som man var. Jeg tilbragte Storstetiden af de fire Døgn, som Stormen varede, under Bakken drivvaad, frysende og aldeles opløst af Søsyge og Hjemvé; selv en Begivenhed, som at Klyverbommen en Nat knækkede, og som gav alt, hvad der var paa Dækket af Søfolk fuldt op at gøre med at redde Forrejsningen fra at gaa overbord, afficerede mig ikke Spor, for mig maatte baade For-, Stor- og Barktop gaa overbord, og tage mig med sig uden Protest fra min Side.

Saa bedagede Vejret sig, og Askeonsdag stod vi ind til Lerwick paa Shetlandsøerne. Jeg havde lagt mig til at sove med Ankerkæden som Hovedpude, og her blev jeg heldigvis fundet før Ankeret faldt, ellers var jeg sikkert røget med gennem Klydset. Den Overmatros, som fandt mig, purrede mig med en vældig Lussing. Jeg saa mig forbauset om, inde fra Byen skinnede Lysene, paa Kommandobroen hørte jeg Chefen tale Engelsk med Lødsen, som jeg ikke havde set komme ombord.

Nu var jeg altsaa udenlands; nu begyndte Oplevelserne for Alvor. Jeg var rask og sulten som en Ulv efter den lange Faste; men mest optaget var jeg dog af, hvorledes Byen og Landet vilde tage sig ud i Morgen.

Næste Morgen var jeg tidlig paa Benene og afventede Dagens Komme. Da Solen kom paa Himlen, afslørede den Leerwick, som en kedelig, snavsetgraa Bygningsmasse, der sendte den ene Bølge af raadden Fiskestank ud til os efter den anden.

Om Lørdagen lettede vi fra Leerwick og stod nordpaa.

Vejret var skikkelig, og jeg slap for Søsygen. Paa-skemorgen gled vi ind paa Thorshavns Rhed i stille, straalende Solskin. Jeg glemmer aldrig det Syn, som aabnede sig for mit Blik. Størsteparten af Husene dengang, var tjærede Træhytter med Græstørvstage. Selv Amtmandsboligen var en ret uanselig Trævilla, men ved de fleste Hytter fandtes en Flagstang og fra dem alle vajede Dannebrog. Herligt saa det ud, med den rødvide Dug mod de grønne Tage. Fra Land lød en spæd Kirkeklokke, som kaldte Menigheden til Paaskegudstjeneste. Da lagde jeg Hovedet paa Rælingen og græd, og — Herregud — jeg var jo kun fjorten Aar.

II

»H. P. 44«

H. P. 44 var min Posekammerat. Posekammeratskab er et maritimt Udtryk for det mere pompøse, gammel-nordiske Edsbroderskab. En god Posekammerat er et Klenodie, og H. P. 44 var et Mønster paa en Posekam-

merat. Han ikke alene lærte mig at bruge Skraa, men han forsynede mig dermed, til Gengæld skrev jeg hans danske Stile. Vi delte broderligt ondt og godt i de seks Aar, vi var sammen paa Elevskolen.

Hvad der drog mig til H. P. 44, var hans udprægede Fatalisme, som ikke engang den permanente Sult, vi led under, kunde faa Bugt med. Da vi var lige høje og havde Nummer op ad hinanden, blev vi ogsaa Rodekammerater, og det har ofte forbavset mig, at han, skønt det rumlede uhyggeligt i hans slunkne Mave, havde Øje for, og kunde udbrede sig over, hvor kønt der var paa Orlogsværftet, naar vi om Morgenen marcherede fra Kasernen paa Christianshavn til Skolen paa Dokøen.

Han tog sine Klø, og dem var der god Tid paa dengang, som noget selvfølgelig, og laante sit Lommeur — paa hvilket han havde indridset »H. P. 44« — ud til behagelig »Stampning« for enhver, som var i Pengetrang. Hans eneste Sorg var vistnok den, at det aldrig lykkedes ham at lære mig at danse rigtig »forkert«, skønt han sled i det med mig, saa Sveden drev af os begge to, naar vi Tirsdag Aften dansede i Spisekælderen.

Disse improviserede Smaaballer uden Damer — forsøgsvis fik Økonomens tre Tjenestepiger Lov at deltage, men da det affødte Slagsmaal mellem de mange Hanner, blev det Nummer hurtigt taget af Kassen — var Lyspunkter i vor Tilværelse. Musikken leverede vi selv. Blandt de mange gode Ting vi lærte paa Skolen, var ogsaa den: at blæse paa Musikinstrumenter; her skiltes min Posekammerats og mine Veje, paa det Felt var han blank som en Aal; derimod var han en Danser af den anden Verden.

Paa saadanne Aftener kom der ligesom Festivitas over den skumle, spartanske Spisekælder, alle Gasblus blev tændt, Borde og Bænke anbragt i den ene Ende, hvor de dannede Musiktribune.

Om Morgenen var den trist og kold, et enkelt Gasblus hist og her oplyste den kun svagt, og Traktementet: fire Rundtenommer Kommissmørrebrød — populært kaldet »Busser« og en Kop lunken The, skabte ingen Feststemning. De fire Busser var baade The- og Skolemad, og H. P. 44 gjorde kort Proces med hele Menuen. Hans Madkasse, hvori Skolemaden medbragtes, kom da heller aldrig uden for hans Kistebænk i alle de seks Aar.

Efter den teoretiske Undervisning, som varede i fire Timer, havde vi to Timers Gymnastik, Kanon- eller Geværøvelse, hvorpaa vi atter vendte hjem til Kasernens Kødgrøder, som med rund Haand uddelte en stor Spølkum Ærter og to Skiver Flæsk af et Visitkorts Størrelse og Tykkelse til hver.

Hver Fredag stod den paa Sødssuppe, ogsgaa kaldet »Rundt om Masten« og tre Frikadeller saa store som Kastanier. Dellerne var et meget benyttet Betalingsmiddel, for to Deller erhvervede man sig en Busse, og H. P. 44 skyldte ved sin Afgang fra Skolen 377 Deller bort, som aldrig blev betalt. Heldigvis for os begge havde H. P. 44 Ressourcer, hans lyse, krøllede Haar og flot krummede Næse indbragte ham, foruden en Del smægtende Øjekast, adskillige Surbrød fra Økonomens unge Datter; disse delte han troligt med mig, hvis fili-pensede Ansigt var et daarligt Aktiv. H. P. 44's Næse havde for øvrigt en anden herlig Egenskab, som vi alle misundte ham: han kunde ved et ganske svagt Tryk faa den til at bløde, og denne Egenskab udnyttede han, naar han ikke var stiv i Papirerne, og Faren for at blive hort i sin Lektie nærmede sig. Paa den Maade bjærgede han sig mangen Søndagsudgang.

Jeg ved ikke, hvilke Ernæringsfysiologer, der har bistaaet den Kommission, som udarbejdede vort Kostreglement, men de har ikke taget meget fejl, ellers var vi ikke blevet de store bredbringede Prygle, som vi var, da vi forlod Skolen. Baade H. P. 44 og jeg lagde i Lø-

bet af Skoletiden ti Tommer til vor Højde, og der skulde velvoksne Mænd til at fylde vore Trøjer.

Vinterens Hovedbegivenhed var Skoleballet, som altid afholdtes Fastelavns Lørdag, og til hvilket vi glædede os umaadeligt. Hvor blev der ikke spinket og sparet paa de knapt tilmaalte Lommepege. Vi var for Størsteparten Proletarbørn, og Lommepegene flød ganske anderledes sparsomt i de Tider, end nu. Der skulde anskaffes nyt Slips, en ureglementeret — høj Flip — den Aften sov Loven —, Glacéhandsker, Pomade og Parfume. Støvlehelene skulde rettes op af en rigtig Skomager, til Hverdag gjorde vi det selv, og selvfølgelig Vogn til Damen. Det var Udgifter, som skar dybt i Finansbeholdningen.

Saa blev det værnepligtige Mandskab forvist fra deres Brandstue, og Brandstuen pyntet med en Overdaadighed af Flag og Vaaben. Selve Ballet tog sig straalende ud; de mange smaa Sømænd i den klædelige Uniform, de purunge Piger i lyse, lette Kjoler, dannede et Hele, som endnu kan faa Hjærtet til at banke raskere i mit Bryst, naar jeg tænker tilbage. Mange af de unge Piger endte som veritable Nyboderkoner, og naar jeg møder dem nu, graanede og matronede med voksne Børn og Børnebørn, saa er det mig en Gaade, hvor Tiden er blevet af.

Paa de Aftener var H. P. 44 i sit Es; hans Flip var altid en halv Tomme højere end den næstmest-uregelterede. I Løbet af Natten gennemgik den Stadiet Dyvekekrave, for om Morgen at ende som Byronkrave. Ikke en Dans forsømte han, og troede han sig ubemærket i et af Salens Hjørner, skar han sig gerne en lille »forkert«.

Undertiden kom gamle Skuespiller *Mantzius* ud paa Kasernen og læste op. H. P. 44 gengav bagefter hans Bondedialekter, saa det sikkert vilde have moret selve Mantzius.

Fire Aar efter mit første Togt gik Rejsen atter Nord paa, denne Gang med Skonnerten Diana. Jeg havde i Mellemtiden gjort fem Togter, var blevet halvbefaren med en gul Snor paa venstre Trøjeærme, selvskreven Topsgast og Kanonkommandør, kort sagt, en Mand, man regnede med.

H. P. 44 og jeg var enige om, da vi fik vort Ud-gaaende, at anlægge en fornuftig Økonomi, saa de 32 Kroner, hvoraf Ud-gaaendet bestod for hver af os, kunde strække saa langt som muligt; altsaa lavede vi et Budget. Vort Budget havde tilfælles med saa mange andre Budgetter, at det saa nydeligt ud paa Papiret. Som første Punkt figurerede en glad Aften, dernæst Pibe, Skraa- og Røgtobak, saa Sæbe, Sværte og Brevpapir til til et halvt Aar, og endelig hver et Par Underbukser. Det sidste var ellers en ukendt Luksus, vi i Betragtning af, at 32 Kroner var mange Penge og i Betragtning af, at Rejsens Maal var Island, troede at burde tillade os. Da vi kom til Underbukserne, viste det sig, at der, takket være det første Punkt paa Budgettet, kun blev Raad til eet Par, som vi skiftedes til at gaa med en Uge ad Gangen. Hver Lørdag Aften vaskede Indehaveren dem, anbragte dem paa Bagerovnen, til han gik til Køjs, lagde dem under Madrassen i Køjen, for saa at aflevere dem med Pressefold og det hele til Eftermanden Søndag Morgen. Den Uge, man saaledes var underbukseløs, gik man rundt med en underlig Kejserens nye Klæder Fornemmelse; men da Nydelse, som bekendt, fornemligst bestaar i det, der gaar forud for Nydelsen, nød man Udsigten til den kommende Uges Velvære.

Hvis det er sandt, at hvert Menneskebarn ledsages af en Engel, som vaager over det i Livsfare, saa har H. P. 44 givet sin Engel rigeligt at bestille, og dersom han dor skikkelig og borgerligt i sin Seng, har den gjort sine Sager godt.

Adskillige Gange hang hans Liv i en Traad, og jeg skal her blot nævne et Par Tilfælde.

Vi var med Korvetten Dagmar kommet ind i en Hvirvelstorm paa Højden af Azorerne. Det blæste, som Baadsmanden udtrykte sig, saa syv Kællinger ikke kunde holde en Syl op i Vindøjlet.

Vi lænsede for et klodsrebet Foremarssejl og en rebet Fok, og løb en brølende Fart. Da det gjaldt om at holde Fart paa Skuden for ikke at faa Søerne ind over Agterenden, kunde vi ikke mindske Sejl og maatte af Hensyn til det svære Pres, der gik paa Rigningen, sætte Hjælpebraser paa Mærseraaen. H. P. 44 sad netop overskrævs paa Rælingen for at skære Hjælpebraseren — en smækker Trosse — gennem en Blok, da kom der en svær Sø, som tog ham moderligt i Favn, og et Øjeblik efter var han udenbords og slæbte, medens han holdt krampagtigt fast i Trossen.

Fra dem, som stod i Nærheden, lød et forfærdet Raab. Om at tage Farten fra Skibet kunde der ikke være Tale, kunde man blot faa fat i Trossen, men hvorledes?

Chefen sprang op paa Vagtbænken, greb Raaberen og prajede, saa det skar gennem Stormen: Hold fast, min Gut, hold bare fast!

Og H. P. 44 holdt fast. Bluseærmerne gled op mod Skuldrene og blottede et Par Mandfolkearme, et Fletværk af Staal, der først blev rødt, saa blaat, og hvori Aarene svulmede, som skulde de sprænges.

Hvorlænge han slæbte, ved jeg ikke, under saadanne Forhold bliver Brøkdeler af Sekunder som Timer. Saa blev han løftet af en vældig Sø, der førte ham i en Tommes Afstand forbi Mundingen af en Kanon og ind paa Dækket, og her stod altsaa H. P. 44, saa vaad som en druknet Mus, og saa sig forvildet om. Jeg havde den største Lyst til at slutte ham i mine Arme, men Frygten for at synes sentimental, afholdt mig derfra.

»Bring ham ned til Lægen«, befalede Chefen, og han blev bragt ned.

Et Kvartertid efter kom H. P. 44 atter paa Dækket, og vi flokkedes om ham.

»Hvorledes har du det H. P.?«

»Har det«, vrængede han, »naar Doktoren gav mig saadan en dejlig Kognak«, og hermed entrede H. P. 44 op i Foremars, hvor han hørte hjemme.

En anden Gang var vi i Grønland. H. P. 44 havde, gennem Bekendtskab i København, kapret os et Anbefalingsbrev til Kolonibestyreren i Holstensborg. Dette Brev ventede vi os uhyre meget af; vi fablede om Indbydelse til Aften med rigtig Mad, Kaffe, maaske med Cognak og Cigar.

Ak, det gik ganske anderledes.

Den Søndag, Brevet skulde afleveres, var der Bal paa Græsplænen foran Kolonibestyrerens Hus, hvor Skibets Orkester, hvortil jeg hørte, leverede Balmusikken. H. P. 44, som ellers var en sikker Mand, hvor der dansedes, og navnlig hvor Damerne, som vore eskimoiske Landsmandinder, dansede saa ganske ualmindelig godt, var mærkværdig nok ikke tilstede.

Vi fik dog snart Gaaden løst.

Pludselig lød fra Havnen nogle frygtelige Hyl, som ganske overdøvede Musikken. Vi smed Hornene og alle styrtede derned. Her var H. P. 44 just i Færd med at tage Livet af sig. Han havde forsøgt sig som Kajakroer med det Resultat, at kun hans store Næse endnu var oven Vande. I en Fart fik vi en Konebaad sat ud, og naaede lige at faa ham fat i Haartoppen.

Naa, H. P. 44 vred Garderoben bag en stor Sten, iførte sig den igen, og gik til Bal, som om intet var passeret. Da jeg spurgte efter Anbefalingsbrevet, viste han mig nogle vaade Papirslapper, hvor Skriften var løbet ud, dem kunde vi umuligt aflevere.

Altsaa, Farvel Aftensmad med Kaffe, Cognak og Cigarer.

Det var den Dag et dejligt Vejr med 16 Gr. Varme i Skyggen, saa vi nærede ingen Frygt for, at H. P. 44

skulde faa Mën af Badet; men pludselig sprang Vinden, vi fik en Storm fra Indlandsisen, og Temperaturen sank i Løbet af ti Minutter til under Frysepunktet. Paa Skibet blev der hejst Signal til ufortøvet at komme ombord, og Baadene blev sendt ind for at hente os. Ingen tænkte paa H. P. 44, før vi kom langs Siden. Hans Tøj var ganske frossent, og saa ud, som om han havde været i Sneslagsmaal, han var kornblaa i Ansigtet og kunde ikke rejse sig, da vi skulde forlade Baaden. Den Omgang havde alligevel været for drøj for hans Hestnatur, thi da vi bar ham op, var han besvimet. Nede paa Banjerne fik vi Tøjet af ham og begyndte at gnide ham med uldne Stykker, tilsyneladende uden Held.

Først da Skibmanden kom med sin Snapseflaske og gav ham en forsvarlig Slurk, hjalp det.

H. P. 44 aabnede Øjnene og kastede et kærligt Blik til Flasken, saa lukkede han dem langsomt igen og klynkede:

»Jeg er mere syg endnu.«

Naar jeg siden saa dig H. P. 44 med trekantet Hat paa Hovedet, Dannebrogskors paa Brystet, Guldsnore paa Ærmet og Slæbesabel ved Siden, da var du visselig skøn at skue, men alligevel ikke tilstrækkelig skøn til af fordunkle det Billede af dig, som jeg bærer i mit Hjerte fra den Gang, vi var to Mand om et Par Underbukser.

FREMTIDSSKIBET PAA 1000 FOD

Man kan nævne flere Skibsværfter, som uden Betænkning turde paatage sig at bygge et Skib paa 1000 Fods Længde og tillige hurtigere end et hvilket som helst af de nu eksisterende Skibe; men man kunde ikke i hele Verden finde et Rederi, som var villig til at paatage sig at bestille et saadant Skib, og dette er ikke et Tegn paa Konservatisme hos Rederne, men snarere et Bevis paa »common sense«.

Der var en Gang, hvor man syntes at skimte Skibets Tilsynekomst; thi Skibenes Størrelse tiltog stadigt i de fø-

rende atlantiske Rederier. Cunard Line førte an med hurtige Skibe, medens White Star holdt Førerskabet med Hensyn til Størrelsen.

Da »Campania« paa 600 Fod blev bygget i 1893, tænkte man at Grænsen for Størrelsen var naaet, at Skibet ikke var profitabelt. Men allerede i 1897 kom »Kaiser Wilhelm der Grosse« med sine 663 Fod, og i 1899 kom »Oceanic«, der med sine 685 Fod var længere end »Great Eastern« med sine 680 Fod. Der gik et Par Aar, før man naaede over 700 Fod med White Star Lineren »Baltic«, der var 709 Fod lang, samt »Adriatic« af samme Dimension. Med 15000 ind. HK. var

Det muntre Hjørne.

Hændelser under Skibeskydning.

Farten nu 17 a 18 Knob. Man sprang dog allerede i 1907 op til 762 Fod og 25 Knob, det var »Mauretania« og »Lusitania«, og i 1914 satte »Aquitania« Rekord med 868½ Fod.

Nu mødte Tyskerne atter frem, først med »Imperator« og dernæst med »Vaterland« (nu »Leviathan«) paa 907½ Fods Længde, medens »Bismarck« paa 915½ Fod var under Bygning, da Krigen brød ud, og nu er fuldført som »Majestic«.

Der manglede saaledes endnu 84½ Fod i 1000-Fods Skibet, og det næste Skridt, som gøres, bliver vel ogsaa et Skib med Hoveddimensionerne 1000 × 100 × 34 Fod. Man kan spørge, om et saadant Skib kan betale sig, et saa stort Skib kan næppe hele Aaret rundt have alle Pladser optaget af Passagerer; men saa snart en 1000-Fods Liner kan betale sig paa Ruten den engelske Kanal til New York, saa kommer Skibet, og ikke før.

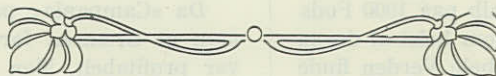
Det næste Spørgsmaal er: Kan et saadant Skib bygges? Skroget kan bygges stærkt nok, og et Dusin Værfter i Storbritannien har store Beddinger hertil, og Detaillerne som Afløbning og Vanddybde til Afløbningen kommer Konstruk-

tørerne nok ud over; selv ved »Aquitania« var der ingen Vanskeligheder forbundet med Stabelafløbningen. De største Vanskeligheder ligger i Fremdrivningsmidlet. Et 1000-Fods Skib med en Fart af 30 Knob maatte have henvend 140,000 Hestekræfter, og dette vil fordre et stort Maskineri med mange Kedler.

Et saa stort Skib skal ogsaa doksættes, og her har man allerede haft sine Besværigheder med de store Skibe i de senere Aar. Den nye, store Flydedok i Southampton bliver 960 Fod lang, og den store Dok i Liverpool er 1050 Fod lang; men en Dok i Liverpool er et Stykke Vej borte for Skibe, som anløber og hører til Southampton, og der skal ogsaa være Plads i Havnene til saa store Skibe.

Det er maaske her, Tampen brænder, Havnene maa udvides og udvikles, før Skibet kan komme. Skroget kan bygges, men Maskinkraften vil vise sig at være uøkonomisk, og Skibet kan ikke bygges, før Dokker er parate, og før der er taget yderligere Foranstaltninger i Havnene til at modtage saa store Skibe som en 1000-Fods Liner.

C. I. Speerschneider.

MELGHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 7 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 1/2 „ —
M G M..... 4 „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skraver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Annoncér

i

„Under

Dannebrog“

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG

MUNKFORS BRUK HAGFORS JÄRNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskaftet 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabrik
Aalborg

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskaftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Deltkatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende.